

Kategoria: Rozwój i fundusze

Opublikowano: czwartek, 07, marzec 2019 19:08

Bartłomiej Zydel

Odśłony: 840

Można powiedzieć, że programy ochrony środowiska przestały być przedmiotem orzeczeń sądów administracyjnych w momencie uchylecia regulacji obligujących samorządy do przyjęcia planu gospodarki odpadami, będącego częścią programu ochrony środowiska. Niemniej z jednej strony orzeczenia dot. programów ochrony środowiska zapadają nadal, a z drugiej te wcześniejsze zachowały w części aktualność.

Program ochrony środowiska a decyzja administracyjna

„Trafnie organ odwoławczy zakwestionował także dopuszczalność oparcia decyzji odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań na postanowieniach Studium, PGO oraz POŚ. Żaden z tych aktów nie jest bowiem aktem prawa miejscowego – ani studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (zob. art. 9 ust. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym), ani gminny plan zagospodarowania odpadami (uchwalony na podstawie art. 14 ust. 1 i 3 ustawy o odpadach w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2011 r.), ani też gminny program ochrony środowiska (uchwalany na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska). Postanowienia wymienionych aktów nie mogą stanowić podstawy do wydania decyzji administracyjnej ograniczającej – jak w niniejszej sprawie – konstytucyjnie gwarantowane swobody: korzystania z własności (art. 21 i art. 64 Konstytucji RP) oraz prowadzenia działalności gospodarczej (art. 20 Konstytucji RP).” – wyrok WSA w Poznaniu z dnia 27 czerwca 2012 r., IV SA/Po 240/12.

„Art. 80 ustawy środowiskowej w żaden sposób nie wspomina także o konieczności, czy nawet możliwości, uzależniania treści decyzji środowiskowej od treści jakichkolwiek programów ochrony środowiska ustalanych w formie uchwały przez rady gmin.” – wyrok WSA w Krakowie z dnia 31 marca 2015 r., II SA/Kr 758/15.

„Z przywołanych w skardze kasacyjnej przepisów ustawy – Prawo ochrony środowiska, tj. art. 13, art. 14 ust. 2 oraz 17 ust. 1 i ust. 2 pkt 3, jasno wynika, że polityka ochrony środowiska może być realizowana przez powiat nie w wyniku udziału jako strona w postępowaniu administracyjnym, lecz na podstawie powiatowych programów ochrony środowiska sporządzonych przez organ wykonawczy powiatu. Z art. 403 ustawy – Prawo ochrony środowiska wynikają wyłącznie zasady finansowania przez powiat ochrony środowiska i gospodarki wodnej w określonym zakresie. W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, z ww. przepisów nie wynika interes prawny w rozumieniu art. 28 k.p.a., uzasadniający przyznanie powiatowi interesu prawnego.” – wyrok NSA z dnia 6 grudnia 2017 r., II OSK 482/17.

Warto jednak zauważyć, że w ustawie – Prawo ochrony środowiska znajduje się kontrowersyjny art. 186, dotyczący wydania pozwolenia na wprowadzanie do środowiska substancji lub energii. W świetle jego ust. 1 pkt 4: organ właściwy do wydania pozwolenia odmówi jego wydania, jeżeli wydanie pozwolenia byłoby niezgodne z programami działań, o których mowa w art. 17, art. 91 ust. 1 i art. 119 ust. 1.

Program programowi nierówny

„W doktrynie zwraca się uwagę, że źródłem tych obowiązków określonych na podstawie art. 84 ust. 1 Prawa ochrony środowiska, będą najczęściej indywidualne akty administracyjne uwzględniające rozwiązania wynikające z programów. [...] Zaakcentować przyjdzie, że zgodnie z przepisami ustawy Prawo ochrony środowiska >>programy ochrony środowiska<< mają realizować politykę ekologiczną państwa (art. 17 ust. 1), ich treść ma znaczenie kierunkowe, nie konkretyzujące jeszcze uprawnień lub

Kategoria: Rozwój i fundusze

Opublikowano: czwartek, 07, marzec 2019 19:08

Bartłomiej Zydel

Odsłony: 840

obowiązków podmiotów zewnętrznych. Dopiero odrębnie nazwane przez ustawodawcę >>programy<< (bez określenia ochrony środowiska), o jakim mową w przywołanym powyżej przepisie (art. 84 ust. 1 – BZ) mogą zawierać regulacje powszechnie obowiązujące, gdyż ich celem jest doprowadzenie do przestrzegania standardów jakości ochrony środowiska przez wszystkie podmioty.” – wyrok WSA w Opolu z dnia 11 marca 2010 r., II SA/Op 154/10.

W następnej części: najciekawsze wątki z orzeczeń dot. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku.